

Aurea sensibilitas

Que difícil és endinsar-se en un món tan complex, aquell en el qual s'endinsa ell o ella, el creador, que sense desmerèixer la raó adopta la intuïció, fent-ne la seva doctrina, i desenvolupant des de d'aquesta una metodologia que es fonamenta en l'experimentació. S'evoca aquí el sentit màgic que envoltava la pràctica de l'alquímia, i com els alquimistes podien arribar a troballes insospitades.

L'artista, en la seva emoció per crear, s'endinsa passionalment en un entorn existencial únic, més enllà de qualsevol consideració i, com en l'acte de meditació i la seva practica contínua, assoleix un estat únic on la puresa es combina amb la necessitat de descobrir-se a si mateix, i també a través dels elements que ens envolten, com a part d'un tot, bevent d'aquesta idea cosmològica, entesa des de la seva concepció filosòfica de la natura aplicada a l'art, que enllaça amb una visió primigènia de la praxi artística entroncada amb la idea de l'evolució de la civilització humana. Si en una gota d'aigua podem veure l'univers, i l'enigma de la seva creació, en l'auri element vertebrador de vida i de cultura, essencial en la comprensió de la civilització mediterrània, podem veure'ns a nosaltres mateixos, com a part d'aquest univers transformat per la humanitat.

Mònica Fuster, actua, com si es tractàs d'un xaman, com a expressió d'aquesta col·lectivitat humana que l'artista pot representar per les seves atribucions, dins d'una tradició en la qual trobam figures que tenen un gran significat en el context simbòlic de la història de l'art contemporani, com són Joseph Beuys o Ana Mendieta, ambdós referents indiscutibles, que han estat, malgrat les seves diferències, creadors que han combregat amb una mateixa manera d'entendre la pràctica artística: més enllà de ser agents creadors d'objectes de contemplació, goig o catarsi, han actuat activament des de si mateixos i en relació amb els elements que formaven les seves respectives cosmogonies. En l'obra de Mònica Fuster, i especialment en aquests darrers treballs, hi podem veure els precedents d'aquest vincle performàtic, fruit d'una ànsia per experimentar, que és al seu torn la manifestació d'una "acció ritual" que, més enllà de qualsevol espai o lloc, té la necessitat de materialitzar-se en objecte, en alguns casos de preciosa manufactura i gran bellesa estètica, com si d'allò immaterial o espiritual haguéssim de passar a un mitjà material, físic i tangible, més propi de la producció artística.

L'oli, auri element, té atributs sagrats, i aquests estan lligats a la més alta divinitat. Aquest preciós i dens líquid és en si mateix element essencial de l'ancestral cultura balear i de la civilització mediterrània, que abraça pobles de creences i cultures diverses, però que manté vincles essencials comuns. És, per tant, un motiu de celebració primordial saber com s'ha establert aquest vincle de fraternitat a través del projecte, *alter ego* d'*Oleo*, que ha estat *I-Kādo* per a La Tour du Ciel-Borj al-samaâ, a l'esdeveniment "Être ici" a Tànger.

Oleo és iconològicament una metàfora de la pintura, expressada en diferents formats i suports; la utilització d'elements naturals per a extreure'n les qualitats cromàtiques, i també olfactivas, en un paradigma de la futilesa i la volatilitat de la natura, que s'identifica, per tant, amb la vida, entre el que és tangible i intangible. I és en aquest context, i aprofitant aquestes riques propietats, com es feia ancestralment, on trobam, com a mitjans essencials d'aquest procés pictòric, l'oli, la cúrcuma i el vi, elements sobre els quals Mònica ha realitzat una exhaustiva investigació i ha desenvolupat un intens procés creatiu, de tal manera que, com a resultat de la seva acció pictòrica i d'aquest procés, presenta obres en llibre-llenç desplegable, exquisidament realitzades.

A través dels mitjans expressius presents en aquest projecte –fotografia, vídeo, pintura–, i la riquesa de suports com els llibres-desplegables enfundats en pell, o recipients ceràmics que contenen olis essencials, podem llegir una història de moltes històries o endinsar-nos en un univers en què, com en les danses suffís, a través de la unitat s'aconsegueix el tot, en un exercici de catarsi en el qual ens desprem d'allò material per a adquirir una sensibilitat àuria.

Agraïments de l'artista a: Joan Pere Català Roig i Concepción Oleza, Paz Alomar, Toni Sampol, Joana Maria Riera, Santiago Fabré, Izabella Jagiello, Carlos Moralejo, Xisca Morei, Magdalena Mesquida, Toni de Cúber, Jaume Pinya, Maria de Lluç Fluxà, Julián Baraja, Juan Carlos Rego, Margalida Amengual i José M. Bueno Hausmann.

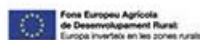
Lacascade durà a terme un projecte de mediació cultural relacionant, a través de la temàtica de l'oli, motiu de l'exposició, la finca de Solleric d'Alaró amb l'Espai Dipòsit del Casal Solleric de Palma. Aquest projecte educatiu anirà dirigit a públic adult sense dificultats de mobilitat. També s'oferirà una activitat per a grups escolars. Informació i inscripcions: llamengual@palma.es o 971 72 20 92.

Casal Solleric

Passeig del Born, 27
07012 Palma (Illes Balears)
Telèfon: 971722092
solleric@palma.cat

Horari:

De dimarts a dissabte, de 11 a 14 h i de 15.30 a 20.30 h
Diumenges i festius, de 11 a 14.30 h
Dilluns tancat

HI COL·LABOREN

